

S. A B Â
(ilahî)

DÜYEK

Hum Can .hâ ver ne mek i le
vah e iç bu tik mec yi ne sı
pey-câ mâ-nâ ne tes tir
Si nem de a yân ol du . Y.Ömürlü

Humhâne-i vahdette içtik yine peymâne
Can vermekte eriştik bu meclis-i cânâne

Yâ Rab bu ne âteşdir sinemde ayân oldu
Dil hirmenini yaktı erişti bu dem cânê

Sen Leylâ fîrâkıyla ben Mecnûn'a vâveylâ
Ellerde vü dillerde olduk yine efsâne

Şeb tâ be-seher zârım şem'-i rûyine karşı
Yandıgımı ger görse hayrân olur pervâne

Efgânımı küyinde gördükde der o meh-rû
Bu ROSENİ bî-çâre olmuş yine dîvâne (1)